

5.2 อภิปรายผล

ผู้ประกอบการในกลุ่มเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง ของสินค้าชุมชนหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดปทุมธานี ที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ มีจำนวน 4 ราย และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่ จ. ปทุมธานี จำนวน 205 ราย ดังนี้

1. คุณ นิคม อรุณรัตน์ ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเครื่องใช้สอยต่างๆ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ในกลุ่มจักสาน ถักสาน เขียน ได้แก่ โคมไฟไม้ไผ่ และผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่และไม้ MDF อายุ 37 ปี สถานะภาพแต่งงาน วุฒิการศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน 6 ปี อยู่บ้านเลขที่ 27/1 หมู่ 4 ถ.ปทุม-เสนา ต.คลองควาย อ.สามโคก จ.ปทุมธานี

2. คุณ พะเยาว์ กลั่นประสิทธิ์ ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเครื่องตกแต่งบ้าน ได้แก่ ดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว อายุ 63 ปี สถานะภาพแต่งงาน วุฒิ ป.4 ประสบการณ์ในการทำงาน 7 ปี อยู่บ้านเลขที่ 51/4 หมู่ 8 หมู่บ้านทุ่งรวงทอง ถ.เลียบคลอง 9 ต.บึงบา อ.หนองเสือ จ.ปทุมธานี

3. คุณณัฏฐวดี อัยยะวรากุล อายุ 44 ปี สถานะภาพแต่งงาน วุฒิการศึกษาปริญญาโท ประสบการณ์ในการทำงาน 12 ปี อยู่บ้านเลขที่ 511 หมู่ 5 หมู่บ้านชมชมฟ้า ซอย 4/2 ถนนรังสิต-นครนายก ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี

4. คุณ พรธนี เปรมจิตต์ ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเครื่องตกแต่งบ้าน ได้แก่ ดอกบัวประดิษฐ์ทำจากผ้าไหม อายุ 51 ปี สถานะภาพ แต่งงาน วุฒิการศึกษา กำลังศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน 8-9 ปี อยู่บ้านเลขที่ 31/107 หมู่ที่ 16 หมู่ 16 หมู่บ้านไวก้อไฮส ไวท์ไฮส 7 ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี

5. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่ จ. ปทุมธานี จำนวน 205 ราย พบว่ามากที่สุด เป็นเพศหญิง รองลงมาเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-61 ปี มีสถานะภาพแต่งงานแล้ว มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี นอกจากนี้เป็นระดับอนุปริญญา มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5-30 ปี ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนในเขตจังหวัดปทุมธานี จะผลิตผลิตภัณฑ์ที่จัดอยู่ในกลุ่มงานประเภทของใช้มากที่สุด รองลงมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่จัดอยู่ในกลุ่มงานประเภทของประดับตกแต่ง

จากการวิจัยพบว่า สถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้าผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย จะเป็นที่บ้านของตนเอง ขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานพัฒนาชุมชน และพาณิชย์จังหวัด ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการจะต้องขึ้นทะเบียน และเข้าไปดำเนินงานตามโครงการกับสองหน่วยงานของรัฐได้แก่ พัฒนาชุมชน

จังหวัดปทุมธานี และพาณิชยจังหวัดปทุมธานี ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 205 ราย พบว่านิยมใช้ที่บ้านเป็นสถานที่ในการผลิตผลิตภัณฑ์มากที่สุด ซึ่งจะมีส่วนน้อยที่จะมีโรงงานเป็นสถานที่ในการผลิตผลิตภัณฑ์

เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ ในกระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยด้านต่างๆ จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการขนส่ง ด้านการสร้างสรรค์ ด้านความสัมพันธ์ทางศิลปะ ด้านคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ ด้านการตลาด และด้านกฎหมาย มีดังนี้

ด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่ จ. ปทุมธานี เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกจำนวน 4 ราย และจำนวน 205 ราย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งจังหวัด พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นหัวหน้ากลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ ชูศักดิ์ จรุงสวัสดิ์ (2548 : 329) อ้างในพรหมโชติ ไตรเวช (2537) พบว่า สมาชิกกลุ่มขาดการเป็นผู้นำในการแสดงออก มักปล่อยให้หัวหน้ากลุ่มทำการตลาดโดยลำพัง จึงเกิดการผูกขาด และสมาชิกกลายเป็นลูกจ้างในที่สุด แม้แต่ความคิดริเริ่มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สมาชิกก็มีส่วนร่วมน้อย อาจเป็นเพราะผู้นำกลุ่มยึดการผลิตสินค้าหัตถกรรมเป็นอาชีพหลัก ในขณะที่สมาชิกอื่นยึดเป็นอาชีพรอง จากการให้ข้อมูลผู้ผลิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันโดยแบ่งออกได้ 2 ลักษณะคือ เข้าใจในหลักการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และไม่แน่ใจในกระบวนการพัฒนาที่ตนเองทำอยู่ รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีดังนี้

ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ จะใช้เทคนิควิธีการสอบถามลูกค้าเกี่ยวกับคำติชมแต่ไม่ได้มีการบันทึกข้อมูล และใช้วิธีการลักจำ โดยนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบประยุกต์ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ของตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างความเข้าใจด้วยประสบการณ์ของตน โดยเฉพาะเทคนิควิธีการเก็บข้อมูล ส่วนใหญ่จะใช้วิธีสอบถาม รองลงมาเป็นการสังเกต การทดลอง ดูจากสื่อออนไลน์ (Internet) และจากเอกสารตำราจะเป็นเทคนิคที่ใช้ค่อนข้างน้อย โดยมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่ง จำนวน 205 ราย ที่ให้ความคิดเห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจมากเกี่ยวกับ การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ระพีพรรณ ทองหล่อ (2546 : 212) ที่กล่าวไว้ในรายงานการวิจัยเรื่อง ลักษณะการใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อผลิตภัณฑ์และความต้องการใช้บริการ ของนักท่องเที่ยวต่างชาติเพื่อการท่องเที่ยว

ในประเทศไทย พบว่า ผู้ซึ่งอาจได้รับความสนุกสนานจากการเจรจาต่อรองสินค้า และการได้พูดคุยกับผู้ขายทั้งในเรื่องสินค้าและเรื่องอื่นๆ อันเป็นจุดเริ่มต้นของความประทับใจ และเป็นการหาความรู้เพิ่มเติมด้วย

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความเข้าใจที่แตกต่างกัน เกี่ยวกับวิธีการกำหนดลักษณะจำเพาะทางเทคนิคผลิตภัณฑ์ ซึ่งเหตุผลน่าจะเกิดจากความแตกต่างในการผลิตสินค้า ซึ่งผู้ประกอบการทั้งหมด 205 ราย ผลิตสินค้าที่ต่างชนิดกัน ความเข้าใจของผู้ประกอบการได้ให้คำตอบประกอบไปด้วย เรื่องต่างๆ ดังนี้

ความคิดเกี่ยวกับการวิจัย ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจการวิจัย ว่าเป็นเทคนิคกระบวนการศึกษาข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ และสอบถาม ซึ่งในความเป็นจริงผู้ประกอบการสินค้าชุมชนส่วนใหญ่ไม่เคยศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวิจัย ถึงจะมีก็จะเป็นส่วนน้อย อีกทั้งผู้ผลิตฯ เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก มีสภาพปัญหาในการดูแลครอบครัว ปัญหาในการผลิตสินค้าในแต่ละวันโดยไม่มีเวลาในการเก็บข้อมูลและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ อีกทั้งจำนวนบุคลากรในกลุ่มมีน้อย เพราะฉะนั้นผู้ประกอบการอาจเข้าใจว่า การพัฒนาที่ได้จากข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ในความคิดเห็นส่วนตัวคือการวิจัยก็อาจเป็นได้ นอกจากนี้การใช้เทคนิคในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนฯ ได้ให้ความคิดเห็นว่าการพัฒนาผลิตภัณฑ์จะใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ตามความรู้และประสบการณ์ส่วนตัว ส่วนกรณีผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากดินจบการศึกษาในระดับปริญญาโทได้ให้เหตุผลว่า ผลงานที่ทำนี้ไม่ถึงกับต้องทำวิจัยก็ได้ ซึ่งข้อมูลวิจัย ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย คือ ให้ความคิดเห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจมากเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะจำเพาะในทางเทคนิค คือ การวิจัย การพัฒนา การออกแบบขั้นสุดท้าย และประโยชน์การใช้งานมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ แต่ผลที่พบในการวิจัยกลับไม่เป็นไปตามความคิดเห็นของกลุ่มทั้งหมด คือ ข้อมูลที่ได้มีความแปรปรวนอยู่ในระดับปานกลางถึงมากในเรื่องความคิดเห็นอันเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ จึงเป็นเหตุผลที่ว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน โดยอาจจะมาจากสาเหตุต่างๆ ได้แก่ระดับการศึกษา ประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจ ปัญหาสภาพความเป็นอยู่และการดูแลครอบครัว เป็นต้น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาซึ่งผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่ามี ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนา แต่ในรายละเอียดที่ให้กลับมีความแตกต่างกัน ในการพัฒนาที่ผู้ประกอบการ

เข้าใจว่า คือการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ การพัฒนาโดยการทดลองทำ โดยการพัฒนารูปแบบให้คล้ายคลึงกับของธรรมชาติ และมีความพยายามที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เหมาะกับยุค สภาวะในปัจจุบัน เศรษฐกิจ และตามความต้องการของลูกค้า อีกทั้งเน้นด้านความแตกต่างจากคู่แข่ง ซึ่งทั้งนี้ ความเข้าใจในการพัฒนา อาจเป็นเพียงความเข้าใจในการพัฒนาตามความรู้ความเข้าใจของตนเอง เป็นการพัฒนาที่ขาดหลักการที่ถูกต้อง โดยเหตุผลในการพัฒนานี้สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 205 ราย ว่ามีความเข้าใจมากในการกำหนดแนวความคิด (Concept) เกี่ยวกับกระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งหมายถึง การรวมส่วนประกอบต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นสิ่งเดียวกัน แต่ข้อมูลในการพัฒนานี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาข้อมูลจากผู้ประกอบการทั้งหมดได้ให้ไว้พบว่า ในรายละเอียดของข้อมูลค่อนข้างแปรปรวน ซึ่งพอสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการทั้งหมด มีความเข้าใจในการพัฒนาฯ แต่ยังขาดความรู้ที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของหลักวิธีการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับพรสอน วงศ์สิงห์ทอง (2545 : 23) ที่กล่าวถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ว่า เป็นงานเกี่ยวข้องอยู่กับการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Prototype) และกลุ่มลักษณะจำเพาะทางเทคนิคขั้นแรก เพื่อบรรยายลักษณะของต้นแบบ พร้อมกับประวัติการทดลองที่ดำเนินไปในแบบ (Model) แต่ละตัวของการพัฒนาต้นแบบ ลักษณะจำเพาะทางเทคนิคขั้นแรกๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องลักษณะจำเพาะทางเทคนิคที่วิกฤต (Critical) วิกฤตจาก 2 แง่มุม คือ วิกฤตเมื่อผู้บริโภคใช้ผลิตภัณฑ์ และวิกฤตในการผลิตผลิตภัณฑ์ ลักษณะที่ไม่วิกฤตจะไม่นำมาพิจารณาในขั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ งานเหล่านี้ถูกเก็บไว้พิจารณาในการออกแบบขั้นสุดท้าย

การออกแบบขั้นสุดท้าย ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน คือ ผู้ประกอบการเข้าใจว่าการออกแบบขั้นสุดท้ายคือการสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง พยายามทำแบบจากนั้นก็ขึ้นรูปและผลิตออกมา และให้มีสีสันหลากหลายสี ซึ่งผู้วิจัยพบว่า เป็นความคิดเห็นที่ยังขาดความเข้าใจในกระบวนการออกแบบขั้นสุดท้ายซึ่งหมายถึง การที่ผู้ออกแบบจะต้องผ่านขั้นตอนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์มาก่อน และเมื่อพัฒนาจากผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบและการใช้งานที่ดีแล้วจึงเข้าสู่ขั้นตอนการออกแบบขั้นสุดท้าย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่ง ในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย พบว่า ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่ง ให้ความคิดเห็นว่ามี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะจำเพาะในทางเทคนิค คือ การออกแบบขั้นสุดท้าย และประโยชน์การใช้งานมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ พรสอน วงศ์สิงห์ทอง (2545 : 23) ที่กล่าวถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เช่นกัน

ประโยชน์ในการใช้งาน ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน คือ มีความเข้าใจว่าประโยชน์การใช้งาน คือ ให้ใช้งานได้สะดวก ปลอดภัย สวยงาม คงทน ดูแลรักษาง่าย พยายามออกแบบให้ได้สรรพประโยชน์ใช้สอย โดยเน้นเรื่องการประดับตกแต่ง ทั้งหมดแล้วในความคิดเห็นของผู้ประกอบการก็มีทั้งความเข้าใจ และความคลาดเคลื่อน ประกอบขึ้นด้วยกัน ซึ่งความจริงแล้วประโยชน์ในการใช้งานน่าจะเป็นเหตุผลที่ว่า ผลิตภัณฑ์ควรจะมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้โดยขึ้นอยู่กับลักษณะของผลิตภัณฑ์ต่อกลุ่มผู้ใช้งาน สถานที่ รวมถึงการดูแลรักษา ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ที่ให้ความสำคัญมากกับประโยชน์ใช้สอย ซึ่งสอดคล้องกับ วิริยา พึ่งทอง (2536 : 48-52) กล่าวว่า การวิเคราะห์ประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์ (function analysis) เป็นการทำงานรวบรวมข้อมูลของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด เพื่อนำรายละเอียดดังกล่าวมาศึกษาและสร้างสรรค์ปรับปรุงการใช้งานหลักของผลิตภัณฑ์ ผลที่ได้จะนำไปประกอบการทำงานออกแบบต่อไป

วิธีการกำหนดแนวความคิด (Concept) หมายถึง การรวมส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน เป็นสิ่งเดียวกัน เกี่ยวกับกระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า เข้าใจวิธีการดังกล่าวโดยคิดว่าจะเกี่ยวข้องกับความต้องการของลูกค้า การเน้นรูปแบบและท้ายสุดก็คือวิธีการผลิต ซึ่งเห็นได้ว่า ความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชน กลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย เห็นด้วยมากกับวิธีการกำหนดแนวความคิด (Concept) แต่ผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการมีความเข้าใจที่ยังคลาดเคลื่อนไปจากวิธีการกำหนดแนวความคิดที่ถูกต้อง ซึ่งสิ่งที่ขาดหายไปยังมีองค์ประกอบต่างๆ คือ วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ คุณสมบัติของวัสดุ การผลิต กลุ่มผู้บริโภค เศรษฐศาสตร์ การตลาด โดยรวมองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้เข้าด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2541 : 302) ที่กล่าวว่า ข้อคิด หรือข้อสังเกต (Notion) เป็นเพียงแง่มุมหนึ่งของความคิดที่กระจัดกระจายและฉิวเฉียด เป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ อย่างไรก็ตาม อาจมีนัยสำคัญแฝงอยู่ ข้อคิดอาจผลักดันให้เกิดความคิด (Idea) ซึ่งมีสาระมากกว่า และมีความสลับซับซ้อนมากกว่า จนอาจก่อรูปขึ้นเป็นแนวความคิด (Concept) สำหรับการออกแบบที่เหมาะสม

วิธีการกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ (Concept Design) ในทางการค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการมีแนวความคิดแบ่งออกเป็นสองลักษณะคือ ลักษณะแรกเป็นการสร้างสินค้าให้มีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างไปจากคู่แข่ง และลักษณะที่สองคือสร้างสินค้าให้มีรูปแบบตามใจลูกค้าหรือตามที่ลูกค้าต้องการ ซึ่งเป็นแนวความคิดที่เกิดจากปัจจัยของสภาพปัญหาในการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าของตน โดยมุ่งเน้นเป้าหมายไปที่คู่แข่งกับลูกค้า ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับ ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย พบว่า ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่ง ให้ความคิดเห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะจำเพาะในทางเทคนิค คือ การวิจัย การพัฒนา การออกแบบขั้นสุดท้าย และประโยชน์การใช้งานมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลสิทธิ หรยางกูร (2541:302) กล่าวว่า ความคิดเป็นข้อคิดเห็นที่จำเพาะชัดเจน อันนี้เกิดจากความเข้าใจ และการหยั่งรู้ คือรู้ไปข้างหน้า ทั้งๆ ที่ยังไม่รู้ว่าจะมีหนทางไหนไปสู่ที่หมายข้างหน้า

วิธีการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการมีแนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการออกแบบผลิตภัณฑ์ แบ่งออกเป็นสองวิธีคือ วิธีแรกใช้วิธีการเสกัตภาพ และวิธีที่สองสร้างผลิตภัณฑ์ขึ้นมาใหม่และทดลอง จะเห็นได้ว่าวิธีการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการมีความเข้าใจในวิธีการออกแบบ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับ ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความคิดเห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุดคือ วิธีแรกคือการใช้วิธีการสร้างผลิตภัณฑ์จริง (Prototype) และวิธีที่สองคือการเสกัตภาพ (Sketch design) เทคนิควิธีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ฉัตรชัย แก้วดี (2545 : 86) ในการออกแบบภาชนะและผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบดินเผาบนโต๊ะอาหารสำหรับสวนอาหาร ไคโนพาร์ค โรงแรมมารีน่า คอตเตจ จังหวัดภูเก็ต พบว่า ขั้นตอนในการดำเนินการออกแบบ เริ่มจากการวางแนวทางการออกแบบให้เกิดความสอดคล้องกับความต้องการ นำมารวบรวมเป็นข้อมูลการผลิตและวิธีการออกแบบ นำข้อมูลการวิเคราะห์แล้วออกแบบโครงร่าง 2 มิติ เลือกรูปแบบที่น่าสนใจและตรงตามความต้องการ นำมาทำแบบจำลอง 3 มิติเป็นผลงานสำเร็จ ปรับแต่งแก้ไขให้เหมาะสม และนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์จริง

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเข้าใจและใช้เทคนิคเกี่ยวกับการพัฒนาว่าเทคนิคการพัฒนา คือเทคนิคโดยการกระทำด้วยการเสกัตภาพ หรือทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ นอกจากนี้คือการวิเคราะห์จากผลิตภัณฑ์สินค้าของคู่แข่ง ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย

ที่ให้ความสำคัญถึงสิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่ง มีความคิดเห็นที่มีการกระจายตัวของข้อมูลตั้งแต่มากที่สุดถึงน้อย โดยให้ความสำคัญมากในการใช้วิธีการสร้างผลิตภัณฑ์จริง (Prototype) และการใช้วิธีการสเก็ตภาพ (Sketch design) จะเป็นวิธีที่ใช้อยู่บ้างในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่ายังเป็นปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในการพัฒนาที่ไม่ถูกต้อง เพราะการพัฒนาผลิตภัณฑ์ก็คือการแก้ไขปรับปรุงผลิตภัณฑ์สินค้าให้ดีขึ้นนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง (2545 : 9-23) ที่กล่าวว่า การพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นงานเกี่ยวข้องอยู่กับการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Prototype) และกลุ่มลักษณะจำเพาะทางเทคนิคขั้นแรก พร้อมกับประวัติการทดลองที่ดำเนินไปในแบบ (Model) เป็นลักษณะจำเพาะทางเทคนิคขั้นแรกๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องลักษณะจำเพาะทางเทคนิคที่วิกฤต (Critical) วิกฤตจาก 2 แง่มุม คือ วิกฤตเมื่อผู้บริโภคใช้ผลิตภัณฑ์ และวิกฤตในการผลิตผลิตภัณฑ์ ลักษณะที่ไม่วิกฤตจะไม่นำมาพิจารณาในขั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ งานเหล่านี้ถูกเก็บไว้พิจารณาในการออกแบบขั้นสุดท้าย

วิธีการศึกษาแนวทางการออกแบบ ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนฯ นิยมใช้วิธีการออกแบบด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ศึกษาด้วยตนเอง วิธีการลอกเรียนผู้อื่น และจากตลาดมากที่สุด การใช้อินเทอร์เน็ตจะเป็นผู้ประกอบการเฉพาะที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ และมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้งานคอมพิวเตอร์เท่านั้น นอกจากนี้ก็ใช้วิธีอื่นๆ คือ ดูจากหนังสือ, วารสารที่เกี่ยวกับของใช้ของตกแต่ง และงานแสดงสินค้า วิธีการเหล่านี้เป็นวิธีการศึกษาที่เกี่ยวกับความสะดวกสบาย โดยผู้ประกอบการสามารถกระทำการศึกษาได้ด้วยตนเอง

หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้งหมดจะคำนึงถึงความสวยงาม (Aesthetics) เป็นอันดับแรก เพราะเข้าใจว่าความงามของสินค้าคือสิ่งที่ทำให้สามารถจำหน่ายได้ นอกจากนี้จะเป็นเรื่อง ราคา (Cost) ความแข็งแรง (Construction) และส่วนใหญ่ก็ให้ความสำคัญความสะดวกสบายกับการใช้สอย (Ergonomics) ด้วย และนับว่ายังคงเป็นหลักการที่ดีอันเกี่ยวกับการออกแบบ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่ง ให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ความสวยงาม (Aesthetics) รองลงมาตามลำดับคือ วัสดุและการผลิต (Materials and Production) ความแข็งแรง (Construction) หน้าที่ใช้สอย (Function) ราคา (Cost) ความสะดวกสบายในการใช้สอย (Ergonomics) ความปลอดภัย (Safety) และ การขนส่ง (Transportation) ซึ่งสอดคล้องกับ วีระชัย สุดสวดี ที่กล่าวไว้ในชุดเอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขต

ภาคพ่ายัพ (2549 : 115-122) เกี่ยวกับหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่นักออกแบบควรคำนึงนั้นมีอยู่ 9 ประการ คือ หน้าที่ใช้สอยถือเป็นหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกที่ต้องคำนึงถึงหน้าที่ใช้สอย การออกแบบควรคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้ ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็ต้องแสดงเครื่องหมายไว้ให้ชัดเจนหรือมีคำอธิบายไว้ ความแข็งแรงของตัวผลิตภัณฑ์เองนั้นก็ขึ้นอยู่กับวิธีการออกแบบรูปร่างและการเลือกใช้วัสดุ และประกอบ ความสะดวกสบายในการใช้ นักออกแบบต้องศึกษาวิชายาวิภาคเชิงกลเกี่ยวกับสัดส่วน ขนาด และขีดจำกัดที่เหมาะสมสำหรับอวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกายของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ความสวยงามจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการตัดสินใจเพราะประทับใจ ราคาพอสมควร นักออกแบบก็จะเป็นผู้กำหนดแบบผลิตภัณฑ์ ประมาณราคาขายให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่จะซื้อได้การจะได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีราคาเหมาะสมกับผู้ซื้อนั้นก็อยู่ที่การเลือกใช้ชนิดหรือเกรดของวัสดุและเลือกวิธีการผลิต การซ่อมแซม นักออกแบบย่อมที่จะต้องศึกษาถึงตำแหน่งในการจัดวางกลไกแต่ละชิ้นตลอดจนถอดสกรู เพื่อที่จะได้ออกแบบส่วนของฝาครอบบริเวณต่างๆ ให้สะดวก ในการถอดซ่อมแซมหรือเปลี่ยนอะไหล่ การเลือกใช้วัสดุและวิธีผลิตได้หลายแบบ แต่แบบหรือวิธีใดถึงจะเหมาะสมที่สุด ที่จะไม่ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงกว่าที่ประมาณ ฉะนั้น นักออกแบบคงจะต้องศึกษาเรื่องวัสดุและวิธีผลิตให้ลึกซึ้ง และเรื่องการขนส่ง นักออกแบบก็ควรที่จะคำนึงถึงตั้งแต่ขั้นตอนของการออกแบบ ชิ้นส่วนสามารถถอดประกอบได้ ส่งสะดวก เพื่อทำให้หีบห่อที่สามารถบรรจุได้ในลังที่เป็นขนาดมาตรฐาน

เกี่ยวกับหน้าที่ใช้สอย (Function) ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ผู้ประกอบการทั้งหมด 4 ราย จะคำนึงถึงเรื่อง ประสิทธิภาพ และกลุ่มเป้าหมาย แม้ผลิตภัณฑ์สินค้าที่ผู้ผลิตมีความหลากหลาย แต่ส่วนใหญ่ก็ล้วนมีเป้าหมายของผลผลิตในทัศนคติแบบเดียวกัน ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่ง ให้ความคิดเห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุดคือ การคำนึงถึงเรื่องประสิทธิภาพ รองลงมาตามลำดับคือ การคำนึงถึงเรื่องกลุ่มเป้าหมาย การคำนึงถึงเรื่องการจัดตั้งใช้งาน การคำนึงถึงเรื่องการทำความสะดวก การคำนึงถึงเรื่องความสะดวกสบาย และการคำนึงถึงเรื่องการจัดประกอบชิ้นส่วน

เกี่ยวกับวัสดุและการผลิต (Materials and Production) ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้คามสำคัญเรื่องกรรมวิธีการผลิต ราคา ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอันดับแรก นอกจากนี้ก็จะมองเรื่องเทคนิคการประกอบ และกลุ่มผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ เป็นเรื่องรองลงมา และนอกจากนี้ก็จะมองแหล่งผลิตเป็นอันดับสุดท้าย จะนิยมใช้วัสดุที่ได้มาจากต่างจังหวัด โดยจะเป็น

จังหวัดใกล้เคียง นอกจากนี้การนำวัสดุมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ ผู้ผลิตมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกเป็นวัสดุที่ได้มาจากธรรมชาติโดยนำมาแปรรูป และลักษณะที่สองเป็นวัสดุที่ได้จากการแปรรูปมาแล้ว โดยเฉพาะองค์ประกอบของวัสดุและกรรมวิธีการผลิต จะเป็นแบบแปรรูปมาแล้ว และนำมาผ่านกระบวนการปรับเปลี่ยนวัสดุให้เป็นไปตามลักษณะงานที่ตนเองผลิตออกมาเพื่อจัดจำหน่ายซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย พบว่าการคำนึงถึงเรื่องวัสดุ ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ สมศรี เวชวิฐาน (2550) แนวทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมให้ประสบความสำเร็จตามทัศนะของผู้ประกอบการที่ได้รับรางวัล SET Awards พบว่า ด้านการผลิต มีการวางแผนการผลิตจากความต้องการของตลาด มีการลดต้นทุนด้านวัตถุดิบในการผลิตเปลี่ยนมาใช้วัตถุดิบภายในประเทศ

วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของวัสดุ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย และกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย มีความคิดเห็นที่เหมือนกันเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของวัสดุว่า ใช้วิธีการตรวจสอบโดยการสังเกต และการสัมผัสด้วยตนเอง ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าว สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่ง ให้ความคิดเห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุดคือ การคำนึงถึงเรื่องวัสดุ ซึ่งสอดคล้องกับ สมศรี เวชวิฐาน (2550) ผลงานวิจัยแนวทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมให้ประสบความสำเร็จ ตามทัศนะของผู้ประกอบการที่ได้รับรางวัล SET Awards พบว่า ปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการจัดซื้อวัตถุดิบ คือ ต้นทุนในการสั่งซื้อ และมีการควบคุมคุณภาพในการผลิตโดยระบบตรวจสอบคุณภาพ

การวิเคราะห์ผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย และกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย มีความคิดเห็นที่เหมือนกันเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์ว่า มีการวิเคราะห์จากความงาม จากความต้องการของผู้ใช้ นอกจากนี้ยังใช้วิธีการพิจารณาจุดบกพร่องและข้อผิดพลาด และท้ายสุดคือการวิเคราะห์ด้วยการขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะสิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ความงาม ตามความต้องการของผู้ใช้ ตามแนวความคิด และรูปลักษณะ

การวิเคราะห์ที่นำมาเป็นหลักการพินิจวิเคราะห์เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นที่เหมือนกันเกี่ยวกับ วิธีการวิเคราะห์เกี่ยวกับการออกแบบ

และพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตลาด (Marketing analysis) การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ (Comparative product analysis) การวิเคราะห์ประโยชน์ใช้สอย (Function analysis) นอกจากนี้ผู้ประกอบการจำนวน 2 รายได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า นอกจากเหตุผลข้างต้นแล้ว สิ่งที่สำคัญรองลงมายังมีการประยุกต์เทคโนโลยี (Technology application) และความงาม (Aesthetic) อีกด้วย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การวิเคราะห์ความงาม (Aesthetic) รองลงมาคือ การวิเคราะห์ตลาด (Marketing analysis) การวิเคราะห์ประโยชน์ใช้สอย (Function analysis) การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ (Comparative product analysis)

มาตรฐานในการผลิตผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย และกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชน กลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 205 ราย มีความคิดเห็นที่เหมือนกัน เกี่ยวกับมาตรฐานในการผลิตผลิตภัณฑ์ว่า ผลงานของตนมีมาตรฐานในการผลิตเหตุผลคือ ผู้ผลิตเชื่อมั่นในผลผลิตมากกว่าได้มาตรฐาน มผช. (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน) โดยผ่านการประกวดผลิตภัณฑ์ และตนเองก็สามารถอธิบายและชี้แจงได้ มาตรฐานที่ใช้ในการผลิตเป็นมาตรฐานใด ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนฯ ทั้งหมดให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานในการผลิตว่า ผลิตภัณฑ์ของตนใช้มาตรฐาน มผช. (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน) และบางรายก็ใช้มาตรฐานอื่นๆ เช่น มาตรฐาน มอก. (มาตรฐานอุตสาหกรรม) หรือ มาตรฐาน สมส. (สำนักมาตรฐานสหกรณ์) สิ่ง que ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) รองลงมาคือ มาตรฐานการควบคุมคุณภาพผลิต (QC.) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน (2547 : 1) ที่กล่าวถึงความสำคัญว่า เป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ได้การรับรองและแสดงเครื่องหมายการรับรอง เพื่อส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย และสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เน้นให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืน อีกทั้งสนับสนุนนโยบายสำคัญของรัฐบาล โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในการแก้ไขปัญหาความยากจนของชุมชน โดยมุ่งให้ความสำคัญของการนำภูมิปัญญาชาวบ้าน และทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น มาพัฒนาและสร้างมูลค่าของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น มีคุณภาพ มีจุดเด่น มีเอกลักษณ์ มีการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ สร้างงาน สร้างรายได้

โดยรวมแล้วผลิตภัณฑ์สามารถสนองความต้องการของลูกค้าอย่างไร ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นที่เหมือนกันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สามารถสนองความต้องการของลูกค้าในเรื่องคุณภาพ รายละเอียดในเรื่องคุณภาพ แต่จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ เกี่ยวกับความคิดพยายามผลิตสินค้าที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในการซื้อสินค้า มีความสวยงาม พยายามศึกษาจุดด้อยของจุดบกพร่องของผลิตภัณฑ์ จากนั้นนำมาคิดหาทางแก้ไข จุดอ่อนเพื่อให้สินค้ามีคุณภาพมากที่สุด ประโยชน์ของการใช้ การบริการ เช่นแนะนำลูกค้า จัดส่ง ประโยชน์ของการใช้งาน เป็นต้น ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย เรื่องการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าในเรื่องต่างๆ ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนคำนึงถึงเรื่องต่างๆ ให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัย ระพีพรรณ ทองหล่อ และคณะ (2546 : 213) พบว่า ความต้องการในการเลือกซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย มีราคาถูก ดังนั้น ราคาจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดอุปสงค์ หรือความต้องการของลูกค้า นอกจากนี้ได้อ้างถึงงานวิจัยของ บุญเลิศ เปเรว่า (2543 : 114) พบว่า คุณภาพของสินค้า เป็นเหตุจูงใจที่สำคัญ ในการตัดสินใจซื้อสินค้า (Slavin . 1999 : 800. และ อารม อดุมไพจิตรกุล และคณะ. 2543 : 27-43) เป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของสินค้าทั้ง 2 ประการ คือ ราคาและคุณภาพ ดังกล่าวข้างต้นยังสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของ แม็คไกร (Hawkins. Best and Coney. 1998 : 369-372) กล่าวว่า ความต้องการของผู้บริโภคต้องสอดคล้องกับตนเอง ภาพลักษณ์ของตนเอง และเป็นความต้องการได้รับการเสริมแรง นอกจากนี้ความต้องการสิ่งแปลกใหม่ (need for novelty) ยังเป็นอุปสงค์สำคัญในการกระตุ้นให้เกิดการเลือกซื้ออีกด้วย

ด้านการขนส่ง การขนส่ง (Transportation) เกี่ยวกับบรรจุกฎที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยคำนึงถึงเรื่อง ในด้านการขนส่งเกี่ยวกับบรรจุกฎที่ในเรื่องการปกป้องสินค้าไม่ให้เสียหาย นอกจากนี้เหตุผลรองลงมาคือ ขนาดบรรจุกฎในการขนส่งจะต้องมีข้อบ่งชี้ สามารถประกอบได้เร็ว และมีขนาดที่ได้มาตรฐาน ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความสำคัญมากในเรื่อง การขนส่ง (Transportation) บรรจุกฎที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนคำนึงถึงเรื่องต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณีย์ วรรณโกมล (2546 : 168) พบว่า การออกแบบบรรจุกฎที่โดยคำนึงถึงผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ภายใน เนื่องจาก

หน้าที่พื้นฐานของบรรจุกฎเกณฑ์นอกเหนือจากการส่งเสริมการตลาดแล้ว ยังต้องทำหน้าที่บรรจ และปกป้องคุ้มครองผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายในด้วย

ในการขนส่งสินค้า ใช้การขนส่งในลักษณะใด ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นที่เหมือนกันเกี่ยวกับการขนส่งสินค้า ว่า นิยมใช้ทางรถยนต์ ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ประกอบการทุกรายมีรถยนต์ส่วนตัว และเพื่อความสะดวก ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การขนส่งโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว รองลงมาตามคือ การขนส่งโดยใช้รถว่าจ้าง การขนส่งโดยใช้ทางเครื่องบิน การขนส่งโดยใช้การขนส่ง รสพ. การขนส่งโดยใช้ทางรถไฟ และน้อย การขนส่งโดยใช้ทางเรือ ในการขนส่งผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความสำคัญกับบรรจุกฎเกณฑ์เพื่อการขนส่ง และบรรจุกฎเกณฑ์เพื่อการ จัดจำหน่าย ว่าเป็นเรื่องสำคัญเท่าๆ กัน ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้จากการ สอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ในเรื่อง การขนส่งสินค้า นิยมใช้วิธีการขนส่งในเรื่องต่างๆ ผู้ประกอบการสินค้าชุมชน คำนึงถึงเรื่องต่างๆ ให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับน้อย

บรรจุกฎเกณฑ์เพื่อการขนส่งสินค้าได้มาตรฐานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วน ใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ไม่แน่ใจว่าบรรจุกฎเกณฑ์เพื่อการขนส่งของตนได้มาตรฐาน เพราะ ใช้ตาม ขนาดหรือคุณภาพตามที่จะหาได้ บางครั้งผลิตบรรจุกฎเกณฑ์เอง บางส่วนซื้อจากโรงงาน และจะใช้ กล่องกระดาษสีน้ำตาล มีเพียงหนึ่งรายให้ความคิดเห็นว่า บรรจุกฎเกณฑ์ของตนได้มาตรฐาน เพราะ เชื่อมั่นในการผลิตในระบบอุตสาหกรรมว่าต้องได้มาตรฐานมาแล้ว ซึ่งเป็นการพิจารณาที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากกล่องกระดาษที่ผลิตจากโรงงาน มีกระดาษที่ผลิตที่หลากหลายขนาด การคุ้มครองก็ แตกต่างกันไป

รูปแบบบรรจุกฎเกณฑ์เป็นแบบใด ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า บรรจุกฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นบรรจุกฎเกณฑ์เพื่อการขนส่ง จะมีบรรจุกฎเกณฑ์เพื่อการขายปลีกเพียงรายเดียว สาเหตุที่ ผู้ประกอบการมีการใช้งานบรรจุกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกัน เช่นนี้ก็เพราะรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต มี รูปแบบและขนาดสัดส่วนที่หลากหลาย และเพื่อความสะดวกสบายในการจัดการของตนเอง ซึ่ง ความคิดเห็นดังกล่าวแตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้จาก การสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชน กลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชน

ให้ความสำคัญมากที่สุดคือ บรรจุกฎบัตรเพื่อการขายปลีก รองลงมาคือ บรรจุกฎบัตรเพื่อการขนส่ง และ บรรจุกฎบัตรแบบแฟรนไชส์

บรรจุกฎบัตรเพื่อการขนส่ง มีเรื่องราว และข้อบ่งชี้ ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ไม่แน่ใจด้วยเหตุผลที่ว่า ส่วนใหญ่ระบุเฉพาะชื่อที่อยู่ของลูกค้า ถ้าขายในประเทศจะไม่มี ขายต่างประเทศถึงจะมี และมั่นใจในกล่องกระดาษลูกฟูกสีน้ำตาล ที่ตนมีนั้น ว่ามีการพิมพ์ข้อความระวังของชำรุดอยู่แล้ว เห็นว่าผู้ผลิตค่อนข้างจะมองข้ามในรายละเอียดบนบรรจุกฎบัตร โดยจะให้ความสนใจของตัวเองเป็นเกณฑ์ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย การให้ข้อมูลของผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง ให้ความคิดเห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ บรรจุกฎบัตรที่มีเรื่องราวและข้อบ่งชี้ถูกต้องครบถ้วน และสามารถคุ้มครองผลิตภัณฑ์ต่างๆ มีการกระจายตัวของข้อมูลอยู่ในระดับมากถึงปานกลางสิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ บรรจุกฎบัตรสามารถคุ้มครองผลิตภัณฑ์ไม่ให้เสียหายในการขนส่ง ให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ บรรจุกฎบัตรของท่านมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ และ บรรจุกฎบัตรเพื่อการขนส่ง

บรรจุกฎบัตร สามารถคุ้มครองสินค้าไม่ให้เสียหายในระหว่างขนส่งหรือไม่ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า เชื่อมั่นในบรรจุกฎบัตรที่ตนเองนำมาใช้เพื่อการขนส่งโดยให้เหตุผลว่า เพราะ ยังไม่เคยพบปัญหาการเสียหายระหว่างการขนส่ง นอกจากนี้ก็ห่อหุ้มผลิตภัณฑ์ด้วยโฟมเพื่อป้องกันความเสียหายอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ บรรจุกฎบัตรสามารถคุ้มครองผลิตภัณฑ์ไม่ให้เสียหายในการขนส่ง ให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ณรงค์ เสงี่ยมประชา (2543 : 37-41) โดยกล่าวว่า การบรรจุหีบห่อได้แก่ การนำเอาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่พร้อมจะนำออกจำหน่ายบรรจุลงในกล่อง ในซองหรือในภาชนะอย่างอื่น เพื่อรักษาสภาพและเพื่อความสะดวกในการเคลื่อนย้ายในการเก็บรักษา ในขณะที่รอการจำหน่าย ย่อมจะต้องมีการคอยดูแลรักษาเพื่อคงสภาพ เพื่อไม่ให้เกิดการสูญหาย การรักษาสภาพย่อมจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อม เช่น ความชื้นและอุณหภูมิ

บรรจุกุณธ์ของท่าน มีความเหมาะสมกับสินค้าหรือไม่ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่ ให้ความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมด้วยเหตุผลที่ว่า เพราะมีมีบรรจุกุณธ์หลายขนาด ตรงกับ ผลิตรักณ์ หรือ ขนาดของผลิตรักณ์ มีเพียงรายเดียวที่ไม่แน่ใจเพราะผลิตรักณ์มีหลายขนาด บรรจุกุณธ์ที่ใช้อยู่เป็นประเภท ประเภทกล่องสี่เหลี่ยม นอกจากนี้ก็ใช้ประเภทถุง เป็นถุงพลาสติก และมีเพียงหนึ่งรายที่มีเยื่อที่บรรจุกุณธ์ประเภทถุงคือคุณพรวณี เปรมจิตต์ ผู้ผลิตดอกบัวประดิษฐ์ ทำจากผ้าไหม ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่ม ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่ง ที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การใช้บรรจุกุณธ์ประเภทกล่อง และการใช้ บรรจุกุณธ์ประเภทถุง

ด้านการสร้างสรรค์ ผลิตรักณ์สินค้ามีรูปแบบที่สร้างสรรค์และโดดเด่นโดนใจผู้ซื้อสินค้า ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ผลิตรักณ์สินค้าของตนมีรูปแบบที่โดดเด่น เพราะ มี หลากหลายรูปแบบ มีเอกลักษณ์ของกลุ่ม ไม่ค่อยซ้ำแบบใคร เพราะ มีความสวยงาม และเรียน แบบธรรมชาติ พยายามเน้นที่ความสวยงาม ดูลึกลับ ดูเป็นธรรมชาติ และมีคุณค่า ซึ่งความ คิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของ ใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย การให้ข้อมูลของผู้ประกอบการสินค้า ชุมชนกลุ่มเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง ให้ความคิดเห็นว่ามีความมั่นใจในผลิตรักณ์สินค้าว่า มีรูปแบบที่สร้างสรรค์และโดดเด่นโดนใจผู้ซื้อสินค้า ให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ซึ่ง สอดคล้องกับ สมทรง เวียงอำพล (2521: 42) ที่กล่าวว่า การสร้างสรรค์ด้านศิลปะทำเพื่อสนอง ทางด้านสุขภาพจิตทางความงามและทางด้านร่างกาย ถึงแม้ว่าการสร้างสรรค์จะเป็นคุณสมบัติที่ เป็นธรรมชาติของมนุษย์อยู่แล้วก็ตาม แต่ในทางศิลปะมีความเชื่อว่าสามารถพัฒนาขึ้นได้ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย นิยมใช้สิ่งคล้อยในการออกแบบสร้างสรรค์มาจากรูปทรงของธรรมชาติ สาเหตุที่ผู้ประกอบการเลือกรูปทรงธรรมชาตินั้น อาจเนื่องจากหาได้ง่าย อีกทั้งสามารถใช้ ประสิทธิภาพของตนเองโดยนำมาใช้ในการสร้างสรรค์อีกทั้งยังเป็นรูปทรงที่สามารถสื่อสารและทำ ความเข้าใจได้ง่าย นอกจากนี้ก็ใช้แรงบันดาลใจจากรูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้น ด้วยการจดจำ ลอด เรียน และนำมาสร้างสรรค์ประยุกต์ต่อ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการ สอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ รูปทรงอิสระ รองลงมาคือ รูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้น รูปทรงธรรมชาติ รูปทรงเรขาคณิต และ รูปทรงมนุษย์ ใช้แนวทางในการ สร้างสรรค์ผลงานการออกแบบผลิตรักณ์ด้านใด ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย นิยมใช้แนวทางในการ

สร้างสรรค์ผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้าน การสร้างสรรค์ในด้านความคิด (Creative in thinking) การสร้างสรรค์ด้านความงาม (Creative in aesthetic) การสร้างสรรค์ด้านประโยชน์ใช้สอย (Creative in function) ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การสร้างสรรค์ในด้านประโยชน์ใช้สอย รองลงมาคือ การสร้างสรรค์ในด้านความคิด (Creative in Thinking) และ การสร้างสรรค์ด้านความงาม (Creative in Aesthetic) วิธีการใดที่ใช้กำหนดแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย นิยมใช้วิธีการกำหนดแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้ความรู้พื้นฐานของตนเอง นอกจากนี้สาเหตุรองก็คือการใช้วิจารณ์ญาณ และใช้ความบังเอิญ ในการสร้างสรรค์ผลงาน สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ใช้ความรู้พื้นฐานของตนเอง รองลงมาคือ ใช้จินตนาการ ใช้วิจารณ์ญาณ และ ใช้ความบังเอิญใช้เทคนิควิธีการประมวลกระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์อย่างไร ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการค้นหาปัญหากับการตั้งสมมติฐานก่อน และการค้นหาความจริง จึงยอมรับผลจากการค้นพบ มาเป็นเทคนิควิธีการประมวลกระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ของตน ซึ่งผู้ประกอบการใช้วิธีการดังกล่าว นับว่า เป็นเทคนิควิธีการประมวลกระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์อย่างมีเหตุผล ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การค้นหาความจริง รองลงมาคือ การยอมรับผลจากการค้นพบ การค้นหาปัญหา การค้นหาคำตอบ และ การตั้งสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ ภูพิชย์ ทานะ (2549 : 80) โครงการออกแบบและผลิตภัณฑ์เครื่องใช้รูปทรงจากช้าง อ้างถึงวิรุณ ตั้งเจริญ (2539 : 44) ที่กล่าวว่า ในแง่ของรูปทรงธรรมชาติ ซึ่งเป็นรูปทรงเฉพาะตัวนั้น ยังเป็นสื่อต่อการสร้างสรรค์รูปทรงที่นำมาใช้ในงานออกแบบ งานออกแบบรูปทรงธรรมชาติ ไม่ใช่การเลียนแบบธรรมชาติ แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงจากรูปทรงธรรมชาติให้ได้รูปแบบใหม่ที่น่าสนใจ ประกอบกับลักษณะการใช้สอยของแต่ละผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบ ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่มีความสวยงามและช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้งานด้วย

ด้านความสัมพันธ์ทางศิลปะ ความสัมพันธ์ทางศิลปะที่นำมาใช้เพื่อการออกแบบและการผลิต ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย นิยมนำเอาความสัมพันธ์ทางศิลปะมาใช้ในการออกแบบและการผลิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ สี การออกแบบ และประติมากรรม โดยการนำศิลปมาประยุกต์ใช้ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่ม

ของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความคิดเห็นว่ามีความมั่นใจมาก ในผลิตภัณฑ์สินค้าว่าผลิตภัณฑ์ว่า นำเอาความสัมพันธ์ทางศิลปะมาใช้ในการออกแบบ ซึ่ง สอดคล้องกับ มนตรี ยอดบางเตย (2538 : 8) ที่กล่าวว่า ความสัมพันธ์ทางศิลปะ (Relativity of Arts) หมายถึง ความสัมพันธ์กันในเรื่องศิลปะ เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณากันหลายขั้นตอน เพราะเป็น เรื่องของความรู้สึกที่สัมพันธ์กัน รูปแบบและสไตล์ที่มีเอกลักษณ์ นอกจากนี้ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าผลงานของตนมีรูปแบบและสไตล์ที่มีเอกลักษณ์ ด้วยเหตุผลที่ว่า ผลงานที่ ผลิตขึ้นมาเป็นผลงานประดิษฐ์ที่ทำด้วยมือ ไม่เหมือนใคร จึงเป็นสาเหตุให้ผลงานดูอย่างมีรูปแบบ และสไตล์ที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่ม ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ ความคิดเห็นว่า ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบ และสไตล์ที่มีเอกลักษณ์มาใช้มากที่สุด

วิธีการใช้สีตามหลักการทางศิลปะ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า การผลิตผลงานมีวิธีการใช้สีตามหลักการทางศิลปะ ด้วยเหตุผลคือ เพราะใช้สีในโทนเดียวกัน และ สีธรรมชาติ เรียนแบบสีตามธรรมชาติซึ่งต้องอาศัยศิลปะ นอกจากนี้มีหนึ่งรายที่มีความคิดเห็นไม่ แน่ใจว่าใช้สีตามหลักการทางศิลปะหรือไม่ เพราะสีที่ย้อมผสมและเปรียบเทียบตามความเป็น ธรรมชาติ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการ สินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ใช้วิธีการใช้สีตามหลักการทางศิลปะมาใช้มาก ความสวยงาม (Aesthetic) ในการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นที่เหมือนกันว่า ผลงานนำเอา องค์ประกอบ รูปทรง สี วัสดุ มาใช้ทำให้ผลงานดูสวยงาม ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จาก การสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 205 ราย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ความโดดเด่นสวยงาม อย่างมีเอกลักษณ์ รองลงมาคือ วัสดุสวยงาม มีคุณภาพ การจัดวางองค์ประกอบสวยงาม รูปทรง สวยงาม และ สีเส้นสวยงาม ผู้ซื้อสินค้ามีความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ลูกค้ามีความพึงพอใจในผลงานของตน เพราะจากการสังเกตส่วน ใหญ่ลูกค้าจะชอบ มีรูปแบบถูกใจลูกค้า สวยงามดูเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้มีเพียงหนึ่งราย ที่ไม่แน่ใจว่าผลงานของตนนั้นลูกค้ามีความพึงพอใจ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัด ปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความคิดเห็นว่ามีความมั่นใจในผลิตภัณฑ์สินค้ามากกว่าผู้ซื้อสินค้ามี ความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ให้คุณค่าทางความรู้สึกและทางอารมณ์

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าผลงานผลิตภัณฑ์ให้คุณค่าทางความรู้สึก และทางอารมณ์ เพราะ ได้ความเป็นไทย และธรรมชาติจากวัสดุที่ใช้ นำมาเป็นของขวัญ ของฝากของที่ระลึกได้ และใช้ตกแต่งบ้าน เมื่อประดับในบ้านทำให้รู้สึกว่ำน่าธรรมชาติมาไว้ในบ้าน ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย มีความมั่นใจในผลิตภัณฑ์สินค้าว่า ให้ความสำคัญมากโดยการที่ผลิตภัณฑ์ให้คุณค่าทางความรู้สึกและทางอารมณ์ ต่อผู้ซื้อสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับ ปกรณ์ นาวงศ์สวัสดิ์ (2549 : 64) ในโครงการวิจัยการศึกษาการออกแบบชั้นวางแสดงสินค้า โครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ อ้างถึง รื่นฤดี อินทรา ว่า การคำนึงถึงการกระทำอย่างมีคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ เป็นสื่อกลางอย่างหนึ่งในการซื้อขายสินค้า ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของสินค้าในสายตาของผู้บริโภค มีความสวยงาม มีประโยชน์ในด้านการขาย

ผลิตภัณฑ์ที่มีการเน้นรูปแบบให้เกิดจุดสนใจ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าผลงานผลิตภัณฑ์ มีการเน้นรูปแบบให้เกิดจุดสนใจ เช่นใช้ลายไทย หรือสีส้มให้เกิดความสนใจ มีหลายรูปแบบ ความเป็นธรรมชาติคล้ายของจริงมากที่สุด มีเอกลักษณ์ และสัญลักษณ์ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่าให้ความสำคัญมากโดยการรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีการเน้นรูปแบบให้เกิดจุดสนใจ ต่อผู้ซื้อสินค้า

มีการจัดลำดับความสำคัญในการเน้นจุดสนใจ ในผลงานผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าผลงานผลิตภัณฑ์มีการจัดลำดับความสำคัญในการเน้นจุดสนใจ เพราะมีความโดดเด่น สินค้าบางตัวทำให้ดูอลังการเพื่อเน้นจุดสนใจ เน้นเรื่องความคงทน เน้นเรื่องความสวยงามคล้ายธรรมชาติ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่าให้ความสำคัญมากโดยการมีการจัดลำดับความสำคัญในการเน้นจุดสนใจ ในผลงานผลิตภัณฑ์ ต่อผู้ซื้อสินค้า ใช้หลักการสร้างความกลมกลืนทางศิลปะมาใช้ ในการสร้างผลงานผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าผลงานผลิตภัณฑ์ ใช้หลักการสร้างความกลมกลืนทางศิลปะมาใช้ในการสร้างผลงาน เพราะ ใช้สีให้ความกลมกลืนกับวัสดุจากธรรมชาติ เย็นแบบจากของจริง ใช้ศิลปะกับธรรมชาติไปพร้อมๆ กันเนื่องจากเป็นงานประดิษฐ์ การย้อมสีให้ดูเหมือนธรรมชาติ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการ

สินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความสำคัญมากโดยการใช้หลักการสร้างความกลมกลืนทางศิลปะ มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานผลิตภัณฑ์

ใช้ความแตกต่างของรูปลักษณะทางศิลปะมาใช้ในการสร้างผลงานผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผลงานผลิตภัณฑ์ใช้ความแตกต่างของรูปลักษณะทางศิลปะมาใช้ในการสร้างผลงาน เพราะต้องทำสีสันทันให้เหมือนธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์บางตัวต้องผลิตให้แตกต่างจากคู่แข่งนั้นต้องอาศัยศิลปะเป็นแนวทาง เน้นความละเอียดอ่อนของผลิตภัณฑ์ที่ดูเหมือนจริง ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความสำคัญมากโดยการใช้ความแตกต่างของรูปลักษณะทางศิลปะ มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานผลิตภัณฑ์

ใช้ความสัมพันธ์ของจังหวะ เช่น ความถี่ห่าง สีอ่อนแก่ ช่องไฟ แสงไฟ เงา ลวดลาย ที่ให้ความรู้สึกต่อผู้พบเห็น ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าผลงานผลิตภัณฑ์ใช้ความสัมพันธ์ของจังหวะ เช่น ความถี่ห่าง สีอ่อนแก่ ช่องไฟ แสงไฟ เงา ลวดลาย ที่ให้ความรู้สึกต่อผู้พบเห็น เพราะใช้สีอ่อนแก่ และลวดลาย งานที่ประดิษฐ์อาศัยลอกเลียนแบบจากธรรมชาติ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความสำคัญมากโดยการนำความสัมพันธ์ของจังหวะ เช่น มีความถี่ห่าง มีสีอ่อนสีแก่ มีช่องไฟ มีแสงไฟและเงา มีลวดลาย ที่ให้ความรู้สึกทางความงามต่อผู้พบเห็น

ด้านคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ สิ่งที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่ดี มีคุณสมบัติครบถ้วนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ว่าจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยใด ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่า มีความแปลกใหม่ (Innovative) ราคาพอสมควร (Price) เป็นที่ยอมรับ (Regional acceptance) นอกจากนี้รองลงมาผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่ดี ต้องมีที่มา (Story) ระยะเวลาเหมาะสม (Timing) มีข้อมูลข่าวสาร (Information) เป็นที่ยอมรับ (Regional acceptance) อายุการใช้งานเหมาะสม (Life Cycle) ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี 205 รายว่า สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ต้องมีราคาพอสมควร (Price) รองลงมาคือ ต้องมีความแปลกใหม่ (Innovative) ต้องมีอายุการใช้งานเหมาะสม (Life Cycle) ต้องมีเป็นที่ยอมรับ (Regional

Acceptance) ต้องมีที่มา (Story) ต้องมีระยะเวลาเหมาะสม (Timing) และ ต้องมีข้อมูลข่าวสาร (Information)

ผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่ (Innovative) ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่ เพราะมีหลายรูปแบบ และปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ จะพัฒนาแบบต่อไป ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี 205 รายว่า มีความมั่นใจมากในผลิตภัณฑ์สินค้าว่าผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่

คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่ (Innovative) ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับ การสร้างสรรค์ รูปแบบ นอกจากนี้ก็เกี่ยวข้องกับประโยชน์ใช้สอย และวัสดุ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี 205 รายว่า ผลิตภัณฑ์มีการสร้างสรรค์ มีความแปลกใหม่ รองลงมาคือ วัสดุที่นำมาประกอบมีความแปลก และสร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์มีประโยชน์ใช้สอย ต่อกลุ่มผู้ใช้งาน และ ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบที่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น

ผลิตภัณฑ์มีประวัติความเป็นมา (Story) ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมามีประวัติความเป็นมา เพราะใช้รูปแบบลายไทยตามสถานที่ต่างๆ เพราะดอกบัว เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดปทุมธานี ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 205 ราย ว่า มีความมั่นใจมากในผลิตภัณฑ์สินค้าว่า ผลิตภัณฑ์มีประวัติความเป็นมา (Story)

ประวัติความเป็นมา (Story) ของผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีที่มา เล่าเรื่องได้ และต้องมีประวัติ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ภาพรวมในเรื่อง ประวัติความเป็นมา (Story) ของผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมาก สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ต้องมีที่มา สามารถอ้างอิง และเล่าเรื่องได้ รองลงมาคือ ต้องมีความคิดรวบยอด (Concept) ต้องมีความเป็นมาที่ยาวนาน และ ต้องมีการปฏิบัติสืบทอดกันมา

คำว่า ระยะเวลาเหมาะสม (Timing) ของผลิตภัณฑ์ เกี่ยวข้องกับสิ่งใด ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับตามความจำเป็น นอกจากนี้ก็จะเป็นตามความเหมาะสม และตลาด ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ในเรื่อง ระยะเวลาเหมาะสม (Timing) ของผลิตภัณฑ์ในเรื่องต่างๆ โดยให้ความสำคัญมาก สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความจำเป็นในการใช้งาน รองลงมาคือ ความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความเหมาะสมกับกลุ่มผู้บริโภค ความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ ความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของตลาด และ ความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของฤดูกาล

ผลิตภัณฑ์ของท่านมีข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าหรือไม่ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นไม่แน่ใจ เพราะส่วนใหญ่ใช้การบอกกล่าว ประชาสัมพันธ์น้อย มีเพียงแค่กลุ่มเดียวที่คิดว่าผลิตภัณฑ์ของตนมีข้อมูลข่าวสาร เพราะเคยออกโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความคิดเห็นว่ามีความมั่นใจในผลิตภัณฑ์สินค้าว่า ผลิตภัณฑ์ให้ข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภคอย่างมาก

คำว่า ข้อมูลข่าวสาร (Information) ของผลิตภัณฑ์ เกี่ยวข้องกับสิ่งใด นั้น ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาพพจน์ที่ดีแก่ผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ก็จะเป็นความรู้เรื่องผลิตภัณฑ์อย่างละเอียด หน้าที่และการใช้งาน และประโยชน์ใช้สอย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ข้อมูลข่าวสาร (Information) ของผลิตภัณฑ์ในระดับต่างๆ มาก สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ เกี่ยวกับประโยชน์ใช้สอย ให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เกี่ยวกับความรู้เรื่องผลิตภัณฑ์อย่างละเอียด เกี่ยวกับหน้าที่ และการใช้งาน เกี่ยวกับภาพพจน์ที่ดีแก่ผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับผู้บริโภค เกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล และ เกี่ยวกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับภายในองค์กร

คิดว่าผลิตภัณฑ์ มีอายุการใช้งานที่เหมาะสม (Life cycle) หรือไม่ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าผลิตภัณฑ์ มีอายุการใช้งานที่เหมาะสม เพราะ มีความแข็งแรงทนทาน อยู่ได้นาน สมควรแก่เวลา ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย มีความมั่นใจมากในผลิตภัณฑ์สินค้าว่า คิดว่าผลิตภัณฑ์ของท่าน มีอายุการใช้งานที่เหมาะสม (Life Cycle)

คำว่า มีอายุการใช้งานที่เหมาะสม (Life cycle) ของผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ว่าคุณสมบัติดังกล่าว เกี่ยวข้องกับสิ่งใดผู้ประกอบการทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับระยะเวลา กับการใช้งานที่เหมาะสม นอกจากนี้ก็เป็นเรื่อง ราคาที่จัดจำหน่าย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ให้ความสำคัญมากเกี่ยวกับอายุการใช้งานที่เหมาะสม (Life Cycle) ของผลิตภัณฑ์ สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ เข้าใจในคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับ อายุ ราคาที่จำหน่าย รองลงมาคือ เข้าใจในคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์เหมาะสมกับกลุ่มผู้ใช้สินค้า เข้าใจในคุณสมบัติของวัสดุของผลิตภัณฑ์กับการใช้งานที่เหมาะสม เข้าใจในการหาวัสดุที่เหมาะสม เข้ามาทดแทน ต่อยอดผลิตภัณฑ์เดิม และ เข้าใจในการสร้างสรรค์พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ทดแทนผลิตภัณฑ์เดิม

ผลิตภัณฑ์ใช้งานได้ดี (Performance) หรือไม่ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นว่าผลิตภัณฑ์ใช้งานได้ดี เพราะ มีการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์หลายอย่าง มีความคงทน สวยงาม และปลอดภัย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่ามีความมั่นใจมากในผลิตภัณฑ์สินค้าว่าผลิตภัณฑ์สามารถใช้งานได้ดี (Performance)

ด้านการตลาด การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี 205 ราย มุ่งเป้าหมายไปที่กลุ่มใด ผู้ประกอบการทั้งหมด มีความคิดเห็นว่า เป้าหมายคือกลุ่มวัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ นอกจากนี้ก็เป็น วัยทำงานและวัยผู้สูงอายุ การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการทั้งหมดมีความคิดเห็นว่า มุ่งเป้าหมายไปที่ เพศหญิง ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์มุ่งเป้าหมายไปที่กลุ่มผู้บริโภคต่างๆ ให้ความสำคัญมาก สิ่งที่

ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ กลุ่มวัยผู้ใหญ่ รองลงมาคือ กลุ่มวัยวัยทำงาน กลุ่มวัยผู้สูงอายุ กลุ่มวัยรุ่น กลุ่มวัยเด็กโต กลุ่มวัยเด็กเล็ก กลุ่มพีช กลุ่มสัตว์ และ วัยทารก

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้เหตุผลที่เลือกกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวเพราะ มีรายได้แล้ว ชอบการตกแต่ง เปลี่ยนแปลง ใช้เป็นของขวัญของที่ระลึก เทศกาล วาเลนไทน์ กลุ่มผู้หญิงส่วนมากเป็นกลุ่มที่มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อ อีกทั้งกลุ่มผู้หญิงมีความเป็นแม่บ้านชอบตกแต่งบ้านมากกว่าผู้ชาย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์มุ่งเป้าหมายไปที่กลุ่มผู้บริโภคต่างๆ ให้ความสำคัญมาก กับเพศหญิง รองลงมาคือ เพศชาย สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ เน้นกลุ่มที่มีอำนาจทางการเงินและมีกำลังในการซื้อ ให้เกณฑ์ความสำคัญอยู่ในระดับมากคือ เน้นกลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการในการบริโภคสูง เน้นกลุ่มที่หลากหลาย และสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ได้หลายชนิด เน้นกลุ่มรสนิยมในลักษณะเดียวกัน เน้นกลุ่มที่ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่ชอบใช้ของแบบเดิม และ เน้นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ นฤมล กลิ่นเยี่ยม (2547 : 91) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยอ้างถึง Philip Kotlor (1980) ได้กล่าวว่า การซื้อสินค้าของผู้บริโภค มีปัจจัยสำคัญหลายประการที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ อาทิ เพศ (Gender) เพศหญิง หรือเพศชาย จะมีความต้องการและการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ต่างกัน

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่งผลิตภัณฑ์ออกจำหน่าย ณ แหล่งจำหน่ายที่ตั้งกลุ่มหรือที่ผลิตจำหน่ายในงานแสดงสินค้า ขายส่งตามห้างต่างๆ ตามที่ลูกค้าสั่งซื้อ และทาง Internet ออกบูธตามห้างสรรพสินค้า ตามงานต่างๆ สถานที่ราชการทุกแหล่งที่มีการจัดงาน หรือออกบูธ เช่น เมืองทอง ศูนย์เครือข่ายจังหวัด ศูนย์เครือข่ายอำเภอคลองหลวง ศูนย์เครือข่ายสหกรณ์ และส่งภายในจังหวัด ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย สิ่งที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมา มีการจำหน่าย หรือส่งผลิตภัณฑ์ไปขาย ณ แหล่งต่างๆ โดยให้ความสำคัญปานกลาง สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ จำหน่ายตามแหล่งต่างๆ ที่หน่วยงานราชการจัดให้ รองลงมาคือ มีบุคคลมารับไปขายในร้านค้า ตลาดนอกพื้นที่ ห้างสรรพสินค้า จำหน่ายที่บ้าน ตลาดใกล้บ้าน มีบุคคลมารับไปขายต่างประเทศ จำหน่ายที่สหกรณ์ และ ส่งออกจำหน่ายต่างประเทศเอง

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิธีลดค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าวิธีลดค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์คือ ลดหรือเพิ่มชนิดหรือขนาดของผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสม ลดการสิ้นเปลืองของวัสดุ นอกจากนี้เหตุผลรองลงมาคือ จำกัดส่วนประกอบหรือขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออก ใช้วัสดุอย่างอื่นแทน ใช้วิธีการผลิตที่เร็วกว่า และราคาถูก และใช้การผลิตที่มีมาตรฐาน ทำยที่สุดคือ ทำชิ้นส่วนหรือชิ้นงานให้ง่ายขึ้น เปลี่ยนแปลงแบบให้ผลิตง่ายขึ้น ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย มีความคิดเห็นมากเกี่ยวกับวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ สามารถลดค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการชุมชนใช้วิธีการต่างๆ สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ใช้วิธีการผลิตที่มีมาตรฐาน รองลงมาคือ ใช้ชิ้นส่วนหรือวัสดุมาตรฐาน ทำให้ชิ้นส่วนหรือชิ้นงานง่ายขึ้น ลดการสิ้นเปลืองของวัสดุ จำกัดส่วนประกอบหรือขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออก เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดช่วงขนาดเกินให้กว้างขึ้น และใช้วัสดุอย่างอื่นแทน

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์ประเภทใดขายได้ดีที่สุด ผู้ผลิตโคมไฟไม้ไผ่ กล่าวว่า เป็นโคมไฟไม้ไผ่ (ขนาดเล็กรูปสัตว์ต่างๆ) ไม่มีแบรนด์หรือยี่ห้อ เพราะคิดว่าเราขายในราคาถูก ขนาดเล็ก พกพาง่าย รูปแบบเข้าใจง่าย ผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว กล่าวว่าต้องมียี่ห้อติดไว้ ลูกค้าจะได้จดจำเราได้ ผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน กล่าวว่า ขึ้นอยู่กับความพอใจของลูกค้า และผลิตภัณฑ์ดูว่าสวยก็ตัดสินใจซื้อ ผู้ผลิตดอกบัวประดิษฐ์จากผ้าไหม กล่าวว่า เป็นดอกบัวสดบังกช ใช้แบรนด์ ปทุมทอง ไวท์เฮาส์ ผลิตภัณฑ์ประเภทใดขายได้น้อยที่สุด ผู้ผลิตโคมไฟไม้ไผ่ กล่าวว่า โคมไฟไม้ไผ่ลายไทย มีปะไฟ เพราะมีราคาแพง ขนาดใหญ่ ดูแลรักษายาก แต่คุณภาพดี ผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว กล่าวว่า เพราะไม่มียี่ห้อจึงทำให้ขายได้น้อย ผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากดินไม่ให้ความคิดเห็น ผู้ผลิตดอกบัวประดิษฐ์จากผ้าไหม กล่าวว่า เป็นดอกบัวหลวง ดอกบัวสาย ใช้แบรนด์ ปทุมทอง ไวท์เฮาส์

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์สามารถส่งขายออกนอกประเทศได้หรือไม่ ผู้ผลิตโคมไฟไม้ไผ่ กล่าวว่า ไม่ได้ เพราะจะมีปัญหาเรื่องระบบไฟฟ้าในแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว กล่าวว่า ไม่ได้ เพราะไม่มีพลังการผลิตที่ให้ได้มากเพราะส่งออก ผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน กล่าวว่า ได้ เพราะ ปัจจุบันก็มีการส่งไปขายต่างประเทศแล้ว ผู้ผลิตดอกบัวประดิษฐ์จากผ้าไหม กล่าวว่า ได้ เพราะเคยส่งประเทศญี่ปุ่นมาแล้ว จีน แต่ไม่มาก ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่ม

ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่าผลิตภัณฑ์มี ราคา (Price) เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค โดยผู้ประกอบการสินค้าชุมชนมีความมั่นใจอย่างมากว่าในผลิตภัณฑ์สินค้าว่าผลิตภัณฑ์สามารถส่งออกไปขายยังต่างประเทศได้

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย สามารถผลิตสินค้าได้อย่างต่อเนื่อง และรักษาคุณภาพเดิมผู้ประกอบการทั้งหมดมีความคิดเห็นว่า ผลิตได้ เพราะมีมาตรฐานที่แน่นอน ทำงานมานานจนชำนาญงานที่ทำ พยายามควบคุมคุณภาพ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่ามีความมั่นใจมากในผลิตภัณฑ์สินค้าว่าสามารถผลิตสินค้าได้อย่างต่อเนื่อง และรักษาคุณภาพเดิมตามที่ผู้ส่งสินค้าต้องการ

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ผลิตภัณฑ์มีราคา (Price) เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าหรือไม่ ผู้ประกอบการทั้งหมดมีความคิดเห็นว่า เหมาะสม เพราะ มีให้เลือกและราคาหลากหลาย ราคาไม่แพง และสวยงามด้วย ผลิตเองบวกกับคิดราคาส่วนต่างไม่มากนัก ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่า มั่นใจมากในผลิตภัณฑ์สินค้าว่าผลิตภัณฑ์มี ราคา (Price) เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ราคาพอสมควร (Price) ของผลิตภัณฑ์ มีคุณสมบัติเกี่ยวข้องกับ ราคาขายและเหมาะสมกับกำลังซื้อของผู้บริโภค ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่าผู้ประกอบการสินค้าชุมชนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของคำว่า ราคาพอสมควร (Price) มาก สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ราคาขายที่เหมาะสมกับกำลังซื้อของผู้บริโภค รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านวัสดุ การผลิต การประชาสัมพันธ์ การตลาด ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ส่งไปขายในตลาด และ การตั้งราคาตามความพึงพอใจของผู้ผลิต

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับ (Regional acceptance) และพึงพอใจกับความต้องการของลูกค้าหรือไม่ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ายอมรับ เพราะส่วนใหญ่ไม่ค่อยพบปัญหาหลังการดำเนินงาน ลูกค้าพอใจชิ้นงาน และขายได้

ต่อเนื่อง บางครั้งลูกค้าเก่าก็กลับมาซื้อใหม่(มีการสั่งซื้อซ้ำอีก) ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่ามีความมั่นใจมากในผลิตภัณฑ์ของท่านเป็นที่ยอมรับ (Regional acceptance) และพึงพอใจกับความต้องการของผู้บริโภค

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า คำว่า เป็นที่ยอมรับ (Regional acceptance) ของผลิตภัณฑ์ มีคุณสมบัติเกี่ยวข้องกับสิ่งใด ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวข้องกับผู้บริโภค รองลงมาคือสังคม และเหตุผลอื่นๆ คือ วัฒนธรรม ประเพณี ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ซึ่งผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความเห็นว่ามี ความรู้ความเข้าใจมากในการเป็นที่ยอมรับ (Regional Acceptance) ผลิตภัณฑ์เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากคือ ผู้บริโภค รองลงมาคือ เศรษฐกิจ ให้ เกณฑ์ วัฒนธรรม สังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา และ การเมืองการปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ ณรงค์ เสงี่ยมประชา (2539 : 80-89) ได้กล่าวว่า ค่านิยมนี้ ถ้าหากนิยมกันช่วงระยะเวลาหนึ่ง และ จางหายไป แต่อาจกลับมานิยมใหม่ในระยะเวลาต่อมา ก็เรียกว่าเป็นสมัยนิยม (Fashion) และถ้า เป็นการนิยมเพียงชั่วระยะสั้นๆ แล้วจางหายไปเลย ไม่เคยกลับมานิยมใหม่ เรียกว่า การนิยมชั่วคราว (Fad) ค่านิยมที่นิยมกันโดยตลอด และถือเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันตลอดไป ค่านิยมนั้นก็คือบรรทัดฐาน ของสังคม (Social Norm) นั่นเอง

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ในการกำหนดราคา (Cost) ของผลิตภัณฑ์ ท่านคำนึงถึงเรื่องใด ใด ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิธีการผลิต และ ต้นทุน นอกจากนี้ยังมี เกรดของวัสดุ และอาชีพ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 205 ราย ว่ามีความรู้ความเข้าใจมากในการกำหนดราคา (Cost) ของผลิตภัณฑ์ โดย คำนึงถึงเรื่องต่างๆ สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ต้นทุน รองลงมาคือ วิธีการผลิต คุณภาพของวัสดุ แรงงาน อาชีพ การขนส่ง อายุ ฐานะ การศึกษา และ กฎหมาย

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ผลิตภัณฑ์ที่นำออกสู่ตลาดมีการกำหนด ระยะเวลาในการจัดจำหน่าย เหมาะสมหรือไม่ ผู้ประกอบการมีความเห็นที่แตกต่างกันคือ เหมาะสม กับไม่แน่ใจ ที่เหมาะสมเพราะ ต้องการขายต่อเนื่องกันให้พบกับลูกค้าสั่ง ไม่แน่ใจ

เพราะแต่ละสถานที่ที่จัดจำหน่าย ไม่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่ามีความมั่นใจมากเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่นำออกสู่ตลาด มีการกำหนดระยะเวลาจัดจำหน่ายเหมาะสม

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า คำว่า ระยะเวลาที่เหมาะสม ท่านคิดว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับสิ่งใด ผู้ประกอบการทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องของอายุของผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้คือ ไตรมาส เทศกาล และปีงบประมาณของทางราชการ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้จาก กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ คำว่า “ระยะเวลาที่เหมาะสม” สิ่งที่ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ เทศการรองลงมาคือ โอกาส อายุของผลิตภัณฑ์ ปี ไตรมาส และ ปีงบประมาณของทางราชการ (งบประมาณแผ่นดิน)

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า สินค้าที่ผลิตออกมาตอบสนองตรงต่อความต้องการของตลาด และกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ ผู้ประกอบการทั้งหมดมีความคิดเห็นตรงต่อความต้องการ เพราะมีแบบให้เลือกหลากหลาย ตามเทศกาล เช่น วันแม่ วันพ่อ เพราะเป็นเอกลักษณ์ประจำจังหวัดปทุมธานี ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย โดยให้ความคิดเห็นว่ามีความมั่นใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สามารถ ตอบสนองตรงตามความต้องการของตลาด และกลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความคิดด้านการตลาดในผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีความเห็นที่แตกต่างกันคือ ต้องหาตลาดให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น สินค้าเราทำตามสั่ง เราจะทำต่อลูกค้าสั่ง และช่วงหน้าเทศกาล อยากกระจายสินค้าให้กว้างไปทุกๆ จังหวัดจนถึงต่างประเทศ มีแนวความคิดที่จะปลูกฝังให้กับผู้ซื้อ ผูกพันกับดอกบัว ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เป็นดอกไม้ที่ประชาชนให้ความเคารพ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่ามีความมั่นใจเกี่ยวกับการวางแผนแนวความคิดด้านการตลาดใหม่ๆ อยู่เสมอ

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า มีแนวความคิดด้านการขาย ผู้ประกอบการมีความเห็นที่แตกต่างกันคือ ให้ข้อมูลของสินค้ากับลูกค้า ขายส่ง ขายปลีก และสั่งทำ พยายามเน้นไปที่ลูกค้าเป้าหมายให้มากที่สุด กลุ่มตกแต่งบ้านก็จะเน้นไปที่กลุ่มตกแต่ง และมีแนวความคิดที่จะทำให้สินค้าแพร่หลายในกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ระดับวัยรุ่น ถึงผู้สูงอายุ ซึ่งปัจจุบันมีเฉพาะผู้สูงอายุเท่านั้นที่สนใจผลิตภัณฑ์ประเภทดอกบัว ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่าผู้ประกอบการสินค้าชุมชนมีความมั่นใจมากเกี่ยวกับการมีการวางแผนแนวความคิดด้านการขาย อยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ สมศรี เวชวิฐาน (2550) ผลงานวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมให้ประสบความสำเร็จ ตามทัศนะของผู้ประกอบการที่ได้รับรางวัล SET Awards พบว่า ด้านการตลาด มีวิธีการส่งเสริมการตลาดด้วยการส่งเสริมการขาย การกำหนดนโยบายราคาสินค้าตามราคาต้นทุน ปัจจัยที่กำหนดการออกแบบช่องทางการจำหน่ายมาจากลักษณะของผู้บริโภค และมีวิธีการแบ่งส่วนตลาดตามเชิงภูมิศาสตร์ กลยุทธ์การตลาดในช่วงการแนะนำสินค้าใหม่จะใช้ กลยุทธ์การเจาะตลาดเลือกสรร

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า มีแนวความคิดด้านการผลิตที่แตกต่างกันคือ ผลิตผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจสูงสุด ต้องผลิตต่อเนื่อง ช่วงปีใหม่เราก็ทำให้หลายๆ ผลิตให้มีคุณภาพที่ดี, ราคาไม่สูงมาก สร้างความหลากหลายหลากหลายในรูปแบบ สี ขนาด ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนมีความมั่นใจมากเกี่ยวกับการวางแผนในการผลิตสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับ ชูศักดิ์ จรูญสวัสดิ์ (2548 : 328) ที่กล่าวไว้ในบทความวิจัย เรื่อง การผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าว โดยอ้างถึง วนิดา ลาวัญย์ ทักษิน ว่า (2523) ที่เห็นว่าควรออกแบบที่เน้นประโยชน์ที่ไม่ยุ่งยากและมีความคงทน การผลิตออกจำหน่ายของทุกกลุ่มจึงเป็นสินค้าประเภทนี้เป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นชิ้นเล็กๆ ทำให้เสร็จได้โดยเร็ว

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า สินค้ามีแนวความคิดเกี่ยวกับสังคม ซึ่งผู้ประกอบการมีความเห็นที่แตกต่างกันคือ เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เพราะสังคมก็ยอมรับ เพราะผลิตภัณฑ์เป็นของสวยงาม เนื่องจากเป็นสินค้าที่ผลิตในชุมชน ฉะนั้นงานที่ผลิตจะกระจายให้ชาวบ้านทำเพื่อสร้างรายได้ให้ชุมชน และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของ

จังหวัด ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่างานที่ผลิตจะกระจายให้ชาวบ้านทำเพื่อสร้างรายได้ให้ชุมชน และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของจังหวัด

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า วิธีการเก็บรักษาสินค้า ผู้ประกอบการมีวิธีการที่แตกต่างกันคือ ใส่ถุงพลาสติกใส เพื่อป้องกันฝุ่น ความชื้น มีตู้เก็บสินค้า รักษาอย่างดี สินค้าเป็นงานดิน(งานประดิษฐ์ดอกไม้) แลนั้นการเก็บรักษา จึงพยายามอย่าให้โดนน้ำแต่ทำความสะอาดโดยใช้แปรงขัดฝุ่นหรือเช็ดด้วยโลชั่นหรือน้ำมัน ในที่ที่ไม่เปียกชื้น ในตู้โชว์ กล่องพลาสติก ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่าผู้ประกอบการสินค้าชุมชนมีความมั่นใจมากเกี่ยวกับวิธีการเก็บรักษาสินค้าให้ปลอดภัย และสามารถหยิบใช้ได้ง่าย สะดวก

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ผลิตภัณฑ์มีคู่แข่ง ผู้ผลิตโคมไฟไม้ไฟ กล่าวว่า เป็นแบบโคมไฟไม้ไฟ และวัสดุอื่น ผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว กล่าวว่า มีคู่แข่งมาก ผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน กล่าวว่า เป็นแบบ ผลิตภัณฑ์โดยตรง (ดอกไม้ดิน) ผลิตภัณฑ์ทดแทน (ดอกไม้ผ้า) ผู้ผลิตดอกบัวประดิษฐ์จากผ้าไหม กล่าวว่า เป็นแบบสำเร็จรูปผลิตจากโรงงาน หลากหลาย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่าผลิตภัณฑ์ มีคู่แข่ง ทั้งการจัดจำหน่าย และการผลิต ผู้ประกอบการสินค้าชุมชนมีความมั่นใจมาก

ด้านกฎหมาย ผลิตภัณฑ์เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดทางกฎหมายหรือไม่ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ไม่แน่ใจ เพราะไม่เคยศึกษา มีหนึ่งรายให้ความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับเพราะเราต้องทำของที่ผลิตที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่าผู้ประกอบการสินค้าชุมชนไม่มั่นใจในความรู้ความเข้าใจการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอยู่ โดยนำมาใช้เพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ในระดับต่างๆ ให้เกณฑความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอยู่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ มีอะไรบ้าง ผู้ประกอบการมีวิธีการที่แตกต่างกันคือ การตัดไม้ไฟในสถานที่หวงห้าม หรืออนุรักษ์ ไม่เอาวัสดุที่มีสารทำลายสิ่งแวดล้อม อีกสองรายให้ความคิดเห็นว่าไม่แน่ใจ ซึ่งความ

คิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่าผู้ประกอบการสินค้าชุมชนไม่มั่นใจในความรู้ความเข้าใจ ข้อกำหนดมาตรฐานสินค้า รองลงมาคือ ข้อกำหนดมาตรฐานการผลิต ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม ข้อกำหนดมาตรฐานวัสดุ ข้อกำหนดการคุ้มครองผู้บริโภค ข้อกำหนดทางศาสนา ข้อกำหนดของเขต และพื้นที่ ข้อกำหนดระเบียบของสังคม และ ข้อกำหนดระหว่างประเทศ

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบรนด์สินค้า ว่ามีจำนวนกี่แบรนด์ ใช้ชื่อว่าอะไร ผู้ประกอบการสองรายคือ โคมไฟไม้ไผ่ และดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว กล่าวว่าไม่มีอีกสองรายกล่าวว่า มี ดอกไม้ประดิษฐ์จากดินใช้แบรนด์ ชื่อ ดอกไม้ประดิษฐ์จากดินไทยและญี่ปุ่น และดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าไหม แบรนด์ ชื่อปทุมทอง มีผลิตภัณฑ์ 3 ประเภท ได้แก่ ดอกบัว สัตบกงข ดอกบัวหลวง ดอกบัวสาย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่ามีแบรนด์ หรือตราสินค้าที่ใช้อยู่ปัจจุบันนี้ เป็นของตนเอง

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย คิดว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตอยู่ เป็นผลิตภัณฑ์ที่จะต้องจดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิบัตร ผู้ประกอบการโคมไฟไม้ไผ่ บอกว่าสิทธิบัตร เพราะเป็นสิ่งประดิษฐ์ ผู้ประกอบการดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว และดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าไหม กล่าวว่าลิขสิทธิ์ เพราะใครไม่ต้องมาลอกเลียนแบบของเรา เพราะคิดแบบเอง เราทำเป็นรายแรก ผู้ประกอบการดอกไม้ประดิษฐ์จากดินไม่ให้ความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่ามีความมั่นใจในผลิตภัณฑ์สินค้าว่าผลิตภัณฑ์ได้รับสิทธิในการจดสิทธิบัตร

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย คิดว่าผลิตภัณฑ์ของท่านชนิดใด ที่มีการจดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิบัตรแล้วบ้าง ผู้ประกอบการทั้งหมดไม่ได้จดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิบัตร ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 205 ราย ว่ามีความมั่นใจในผลิตภัณฑ์ว่าได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายแล้ว และมีความมั่นใจมากในผลิตภัณฑ์สินค้าว่าผลิตภัณฑ์ได้รับสิทธิในการจดสิทธิบัตร นอกจากนี้มีความคิดเห็นว่ารหัสผลิตภัณฑ์เคยถูกละเมิดทางความคิด คือ การถูกลอกเลียนแบบ

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ผลิตภัณฑ์เคยส่งออกขายต่างประเทศหรือไม่ ผู้ประกอบการโคมไฟไม้ไผ่ กล่าวว่าส่งออก ไปประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย โดยลูกค้าซื้อไปตกแต่งร้านอาหารไทยและจำหน่ายบ้าง ผู้ประกอบการดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน กล่าวว่าส่งออก ประเทศ สวิสเซอร์แลนด์, ออสเตรเลีย ผู้ประกอบการดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว กล่าวว่าไม่มี มีแต่รายเคยซื้อนำไปต่างประเทศ ผู้ประกอบการดอกบัวประดิษฐ์จากผ้าไหม กล่าวว่าส่งออก ญี่ปุ่น จีน ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี 205 รายว่า เคยส่งออกขายต่างประเทศ

ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย ให้ความคิดเห็นว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในการส่งผลิตภัณฑ์ไปขายต่างประเทศ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่กล่าวว่า ไม่มีความรู้ในเรื่องส่งออก ผู้ประกอบการดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน กล่าวว่า พอมีความรู้เรื่องการส่งออกบ้างเพียงรายเดียว ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าชุมชนกลุ่มของใช้และของตกแต่งในเขตจังหวัดปทุมธานี 205 รายว่า มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในประเทศที่จะส่งสินค้าไปจำหน่าย ณ ที่ต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะอื่นๆ ทางกลุ่มไม่มีความรู้ด้านการตลาดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของตลาด และการหาตลาดใหม่ๆ ทั้งในและต่างประเทศ อยากให้หน่วยงานของรัฐ ให้ความรู้ด้านการตลาด และการหาตลาดในต่างประเทศ